

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia wymogów proceduralnych, w tym w szczególności braku zasad postępowania, naruszenia prawa dostępu do akt postępowania, naruszenia prawa do bycia wysłuchanym oraz braku właściwego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczy braku podstaw prawnych zaproponowanych środków, ponieważ ACER nie postępował zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 713/2009, tylko oparł swoją opinię na art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 713/2009 i wobec tego przekroczył kompetencje przyznane w tym przepisie, działając *ultra vires*.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia rozporządzenia (WE) nr 714/2009, ponieważ wniosek ACER, że na granicy niemiecko-austriackiej występuje strukturalne przeciążenie nie ma potwierdzenia w faktach i jest niezgodny z definicją przeciążenia. Ponadto w opinii brakuje oceny oddziaływania i rozwiązań alternatywnych. Wreszcie, przedstawiona w opinii procedura alokacji wydolności nie stanowi właściwego i proporcjonalnego rozwiązania wskazanych tam problemów.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia rozporządzenia Komisji (EU) nr 1222/2015 (wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi), ponieważ opinia nie spełnia wiążących wymogów merytorycznych i formalnych zawartych w owym rozporządzeniu, które weszło w życie przed jej wydaniem.
5. Zarzut piąty dotyczy naruszenia art. 101 i 102 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE, ponieważ opinia narusza podstawowe zasady europejskiego wewnętrznego rynku energii elektrycznej poprzez nakazanie krajowym organom regulacyjnym i OSP (operatorom systemów przesyłowych) sztucznego podziału zintegrowanego rynku energii elektrycznej pomiędzy Austrię i Niemcy.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 34 i 35 TFUE, ponieważ środek regulacyjny narzuciłby sztuczne bariery w handlu pomiędzy państwami członkowskimi i kolidowałby z podstawową zasadą swobodnego przepływu towarów w rozumieniu art. 34 i 35 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Shanxi Taigang Stainless Steel przeciwko Komisji

(Sprawa T-675/15)

(2016/C 038/88)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Chiny) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister i N. Niejahr, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. 2015 L 224, s. 10) w zakresie, w którym nakłada cła antydumpingowe na wywozy skarżącej i dokonuje poboru tymczasowych ceł nałożonych na tego rodzaju wywozy oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W zarzucie pierwszym podniesiono, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 7 lit. a) akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) poprzez wskazanie i wybranie w niniejszej sprawie Stanów Zjednoczonych Ameryki (zwanymi dalej „USA”) jako odpowiedniego państwa analogicznego. Wybór ten został dokonany w oparciu o błędną interpretację i błędne zastosowanie art. 2 ust. 7 lit. a) akapit drugi rozporządzenia podstawowego oraz na oczywistych błędach w ocenie stanu faktycznego. Pomocniczo Komisja oczywiście błędnie zastosowała art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego poprzez zaniechanie dokonania określonych wymaganych dostosowań wartości normalnej pomimo wyboru USA jako państwa analogicznego.
2. W zarzucie drugim podniesiono, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego poprzez zaniechanie dokonania wymaganych dostosowań w odniesieniu do wewnętrznych kosztów transportu producenta z USA dokonującego wywozów zgodnie z lit. k) tego przepisu.
3. W zarzucie trzecim podniesiono, że Komisja naruszyła art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia podstawowego. Badanie Komisji dotyczące określonych czynników szkodliwych i powodowania szkód jest obciążone oczywistymi błędami w ocenie stanu faktycznego i nie jest zgodne z ciężącym na Komisji obowiązkiem dokonywania analizy danych w sposób staranny i bezstronny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2015 r. – Les Éclaires/OHIM – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Sprawa T-680/15)

(2016/C 038/89)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Les Éclaires GmbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Bund)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: L'éclaireur International (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: L'éclaireur International

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „L'ECLAIREUR” – zgłoszenie nr 3 494 028

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 września 2015 r. w sprawie R 2266/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;